

UNE PROMENADE AU JARDIN DES PLANTES

Alfred de Musset

Sous ces arbres chéris, où j'allais à mon tour
Pour cueillir, en passant, seul, un brin de verveine,
Sous ces arbres charmants où votre fraîche haleine
Disputait au printemps tous les parfums du jour;

Des enfants étaient là qui jouaient alentour;
Et moi, pensant à vous, j'allais traînant ma peine;
Et si de mon chagrin vous êtes incertaine
Vous ne pouvez pas l'être au moins de mon amour.

Mais qui saura jamais le mal qui me tourmente?
Les fleurs des bois, dit-on, jadis ont deviné!
Antilope aux yeux noirs, dis, quelle est mon amante?

Ô lion, tu le sais, toi, mon noble enchaîné;
Toi qui m'as vu pâlir lorsque sa main charmante
Se baissa doucement sur ton front incliné.

UNA PASSEJADA PEL JARDIN DES PLANTES

D'aquests arbres amats jo davall m'esbargia
per collir, tot passant, sols un bri de berbena,
d'aquests arbres davall, on vostra fresca alena
disputava al bon temps tots els perfums del dia;

a l'entorn, tot jugant, uns quants infants hi havia;
i jo, pensant en vós, hi menava ma pena;
si del dol no n'haveu una certesa plena,
de l'amor, tanmateix, dubte en vós no es congria.

Però, qui sabrà mai el mal que m'adolora?
Les flors del bosc —hom diu— ja ho han endevinat!
Antílop de negre ull: quina per mi s'arbora?

Tu, lleó, bé que ho saps, mon noble encadenat,
que em veres tornar blanc quan sa mà encantadora
davallà suaument al teu front inclinat.

Traducció de **Joan Alegret**

UNA PASSEJADA PEL JARDIN DES PLANTES

A l'ombra d'aquests arbres on buscava retir
per collir tot passant un bri de marialluïsa,
a l'ombra d'aquests arbres on el vostre respir
disputava a l'abril la perfumada brisa,

tot de nens a l'entorn es distreien jugant
mentre jo en vós pensava carretejant la pena,
i si del meu dolor us vau fer la ignorant,
almenys al meu amor no heu de ser pas aliena.

Qui mai sabrà, però, el mal que així em tortura?
Les flors del bosc, diria, ja l'han endevinat.
Antílop dels ulls negres: quina amant és tan dura?

Lleó, tu sí que ho saps, oh noble encadenat,
quan tot pà·lid vas veure'm, mentre ella, amb la mà pura,
va fregar dolçament el teu front inclinat.

Traducció de **Pere Ballart**

UNA PASSEJADA PEL JARDIN DES PLANTES

Entre arbres estimats, on feia la passada
per recollir, tot sol, un ramet de berbena,
entre arbres deliciosos on el vostre aire alena
frescors entre perfums de primavera alçada,

hi havia, a tot el volt, jugant-hi, la mainada,
i jo, pensava en vós, i allargava una pena.
Podreu dubtar del dol, però no doneu l'esquena,
almenys, al meu amor: no en dubteu, estimada.

¿Aquest mal que em turmenta, qui me'l sabrà mai dir?
Les flors del bosc, s'afirma, ja l'han endevinat!
Antílop dels ulls negres, ¿quina amant fa per mi?

Lleó!, tu ho saps, quan ella --oh, noble encadenat--
ha anat baixant la mà, m'has vist empal·lidir:
quan l'ha passada, gràcil, pel teu front inclinat.

Traducció d'**Esteve Miralles**

UN PASSEIG PEL JARDIN DES PLANTES

Sota aquests arbres estimats, tot passejant,
recollia, anant sol, algun brot de berbena.
El teu alè sota aquests arbres plens d'encant
rivalitza amb olors de primavera plena.

Allà hi havia nens jugant tot al voltant
i jo, pensant en tu, suportava la pena.
I si és que desconeixes el meu dolor flagrant,
segur que saps que al teu costat l'amor em mena.

Qui sabrà mai el mal que em turmenta, constant?
Les flors del bosc em diuen que ho han endevinat!
Antílop negre, digues: qui és la meva amant?

Lleó, tu sí que ho saps, tu, noble engabiat,
que veus que em torno pàl·lid quan ella va lliscant
la seva dolça mà pel teu front inclinat.

Traducció de **Salvador Oliva**

UN PASSEIG PEL JARDIN DES PLANTES

Sota els arbres amics, tot sol, anar solia
per collir-hi, en passant, un brot de berbena;
sota els arbres gentils, en fer bo, la serena
fresca del vostre alè treia els perfums al dia.

Al voltant els infants que jugaven sentia;
traginava, pensant en vós, la meva pena;
si no teniu del meu pesar certesa plena,
almenys el meu amor no us pot semblar falsia.

Mes qui sap, la meva ànima, quin mal l'ha turmentada?
Les flors silvestres, diuen, ja l'han endevinat!
Saps, antílop d'ulls negres, qui m'és tan estimada?

Tu prou que ho saps, lleó, oh noble encadenat,
tu que m'has vist tan pàl·lid quan amb mà delicada
tocava gentilment el teu front inclinat.

Traducció de **Gabriel de la S. T. Sampol**

UNA PASSEJADA PEL JARDIN DES PLANTES

Sota els arbres amats, anava quan podia
per collir, tot passant, sol, un bri de berbena,
sota els arbres galants on ton fresc alè alena
i és rival cada maig dels grans perfums del dia.

Per allà hi havia uns nens; jugaven amb candor;
mes jo, pensant en tu, vivia una tortura;
i si del meu dolor no estàs gaire segura,
sí que en pots ben estar de tot el meu amor.

Però qui sabrà mai el mal que m'és turment?
La flor del bosc fa temps, diuen, ho ha endevinat!
Ant dels ulls negres, digues, qui és la meva amant?

Oh, lleó, que ho saps, tu, amic encadenat?
Tu em vas veure esvanir quan sa mà elegant
s'abaixà lentament al teu front inclinat.

Traducció de **Mercè Ubach**

Els articles d'aquest número 5 de la revista *Veus baixes*,
publicats al juny de 2019,
amb ISSN 2254-5336,
es publiquen amb llicència Creative Commons:
se n'autoritza la reproducció sempre que se'n citi l'autor,
que sigui sense propòsits comercials
i que no se'n facin elaboracions derivades

